

Nr 643.

Av herr **Brädefors**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 265, angående anslag till särskilda åtgärder i anledning av ungdomsarbetslösheten.

De åtgärder, som föreslås i Kungl. Maj:ts proposition nr 265 rörande särskilda åtgärder för lindring av ungdomsarbetslösheten, kan inte på något sätt godtagas av den arbetslösa ungdomen, varken vad det gäller formen för hjälpverksamheten eller omfattningen av hjälps utgående.

Den hjälpverksamhet, som föreslagits av de sakkunniga, bland vilka bl. a. befinner sig socialdemokratiska ungdomsförbundets ordförande, hr Wallentheim, och som helt anammats av regeringen, innebär ytterligare försämring av den arbetslösa ungdomens läge och medför även de största vådor för övriga arbetargrupper, enär föreslagna åtgärder kommer att inkräkta på den öppna marknadens arbeten. Regeringen föreslår att den redan inledda »frivilliga arbetstjänsten» skall utökas och omfatta 5,000 unga arbetslösa och att en annan form av arbetstjänst maskerad med namnet »ungdomsreservarbeten» skall igångsättas och omfatta 2,000 ungdomar. Jag kan inte underlåta att i detta sammanhang påpeka vad regeringens och enskilda socialdemokratiska partiinstanser och reformistiska fackliga organ tidigare uttalat när det gäller ungdomslägers införande. 1932 förklarade Socialistiska Ungdomsinternationalens kongress i Prag:

»Kongressen vänder sig mot varje form av arbetstjänstplikt och förberedande militär uppfostran, och uppfordrar de anslutna förbunden i alla länder att på eftertryckligaste sätt verka i överensstämmelse därmed.»

Den reformistiska fackföreningsinternationalens kongress förra året i Bryssel, i vilken kongress deltog representanter från svenska Landsorganisationen, antog följande principuttalande:

»Med hänsyn till att regeringarna i vissa länder har infört eller uttryckt sin önskan att införa tvångsarbete eller arbetsplikt samt försökt att mildra det drastiska i denna inrättning genom att först införa något som de kallar »frivillig arbetstjänst», förklarar kongressen att det är alla anslutna landsorganisationers plikt att göra det starkaste mostånd mot detta system, vilket endast innebär arbetarklassens försättande i slaveri.»

Att dessa beslut endast är ett grovt hyckleri framgår utmärkt av regeringsförslaget och de socialdemokratiska ledarnas positiva kamp för de fascistiska arbetstjänstlägren etc. Vi kan redan konstatera att dessa arbetstjänstläger, även i Sverige, utgör en form för fascistisering och militarisering

av ungdomen, och att det öppna lönearbetet för den arbetslösa ungdomen förvandlas till statligt tvångsarbete, med en fickpenning av 50 öre per dag. De planerade reservarbetena för ungdomen innebär en väldig försämring av den arbetslösa ungdomens läge. Socialminister Möller förklarar att dessa arbeten huvudsakligen skall omfatta arbetslösa i åldern 18—21 år. Dessa har hittills haft samma löner som de äldre arbetarna vid AK-förläggningarna, men genom den nu föreslagna åtgärden kan AK kommendera ut 18- och 21-åringar till dessa reservarbeten och genom förkortning av arbetstiden och reglering av ackorden hålla lönerna avsevärt under nuvarande löner förutom att tvånget över ungdomen skärpes.

Till åtgärden att genomföra en mer omfattande kursverksamhet, så har det hittills genomförda skolorna visat att även dessa inkräktar på öppna marknaden. Sålunda har vi i färskt minne Mölndalsskolorna, där arbetslös ungdom gick i strejk för att bibehålla dels understöd och dels arbetstid i samma form som elever vid andra AK-skolor. Vid Mölndalsskolorna utfördes olika arbeten som sedan såldes på öppna marknaden och därigenom verkade dessa skolor som lönenedpressande faktorer. Ett allmänt önskemål bland den arbetslösa ungdomen är att dessa skolor skall vara frivilliga och att nuvarande kurstvång upphäves samt att ungdomen erhåller betalning för sitt arbete i linje med respektive arbetarkärers löner.

Vad det således gäller samtliga föreslagna former för hjälpverksamheten så innebär de absolut avsevärda försämringar för ungdomen och utgör ett led i de strävanden som regeringarna i såväl fascistiska som borgerligt-demokratiska länder går in för, nämligen skärpt tvångsuppfostran och förtryck över den ungdom, som ofrivilligt drabbats av arbetslösheten.

Propositionen räknar med att omkring 57,000 av de hjälpsökande arbetslösa utgöres av ungdom. Denna siffra är oriktig, vilket också bestyrkes av att L. O. uppskattar ungdomsarbetslösheten till 60,000, och tillkommer det förhållandet, att ett stort antal ungdom, framför allt mellan 16—18 år, underlåter att anmäla sig, enär de ständigt vägras understöd. Men inte ens till dessa 57,000 har regeringen föreslagit ett anslag som skulle möjliggöra en svältfri tillvaro. Sålunda har regeringen ansett att i stället för föreslagna 10 miljoner, så räcker det med 5.5 miljoner till att bestrida hjälpverksamheten åt 15,000, vilket inte blir mer än 366 kronor per år och arbetslös. Av detta belopp tages då också väsentliga belopp till administration och dylikt som de föreslagna åtgärderna erfordrar. I propositionen uppges att omkring 20,000, förutom dessa planerade hjälpåtgärder för 15,000 unga arbetslösa, erhåller hjälp och till denna beräknas omkring 9 miljoner kronor. 37,000 anmälda arbetslösa erhåller således inget understöd i någon form.

Av allt detta framgår att regeringens förslag inte kan accepteras av den arbetslösa ungdomen och dess representanter. Jag yrkar således,

att Kungl. Maj:ts proposition nr 265 måtte avslås,

att frivilliga verkliga yrkeskurser införas och att ungdomen i dessa erhåller samma understöd som den övriga arbetslösa ungdomen,

att arbeten till avtalsenliga löner beredes den arbetslösa ungdomen,

att i de fall arbete inte kan beredas den arbetslösa ungdomen densamma måtte erhålla kontantunderstöd, som utgår i likhet med den av oss tidigare väckta motionen angående understödsverksamheten för de arbetslösa, samt

att till ungdomsarbetslöshetens bekämpande anslås 60 miljoner kronor.

Stockholm i maj 1934.

J. H. Brädefors.

Nr 644.

Av herr **Nilsson** i Antnäs **m. fl.**, *i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 265, angående anslag till särskilda åtgärder i anledning av ungdomsarbetslösheten.*

(Lika lydande med motion i Första kammaren nr 368.)

Stockholm den 8 maj 1934.

N. E. Nilsson.

Alf Meyerhöffer.

Johan Johansson.
